

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA RÂMNICU VALCEA
SECȚIA CIVILA

Operator de date cu caracter personal: 4246

ÎNCHEIERE CIVILA NR. 3114

Ședința din Camera de consiliu de la 22 Iunie 2016

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE Bogdan Mateescu

Grefier Carmen Nițoi

Pe rol fiind cererea formulată de BIROUL ELECTORAL DE CIRCUMSCRIPȚIE nr. 1 RÂMNICU VÂLCEA privind validarea primarului ales al acestei unități administrativ teritoriale la alegerile locale din data de 5.06.2016.

Procedura legal îndeplinită, fără citarea părților, potrivit art. 532 din C.p.c..

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că a fost depusă de către Autoritatea Electorală Permanentă - Filiala Sud-Vest Oltenia adresa nr. 1324/22.06.2016, prin care aduce la cunoștință că mandatarul financiar al Partidului Ecologist Român, competitor electoral din partea căruia a candidat domnul Gutău Mircia, a depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, prevăzut de art. 47 din Legea 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu completările și modificările ulterioare, înregistrat sub nr. 17695/21.06.2016 la aceeași Autoritate.

Instanța constată că Judecătoria Rm. Vâlcea este competentă din punct de vedere general, material și teritorial, cu judecarea prezentei cauze, în temeiul disp. art. 58 alin 1 din Legea nr. 215/2001, modificată și actualizată, unitatea administrativ teritorială Râmnicu Vâlcea fiind arondată ariei de competență a acestei instanțe.

În temeiul art. 532 alin 2 prima teză Cpc dispune introducerea în cauză a candidatului a cărui validare se solicită.

După care,

INSTANȚA,

Deliberând, constată următoarele:

La data de 7.06.2016, BIROUL ELECTORAL DE CIRCUMSCRIPȚIE nr. 1 RÂMNICU VÂLCEA a transmis Judecătoria Rm. Vâlcea, în temeiul art. 103 alin. 5 din Legea 115/2015, dosarul cuprinzând procesul verbal centralizator al rezultatului alegerilor și procesele verbale de constatare a votului exprimat în cadrul secțiilor arondate, în vederea validării mandatului primarului ales, domnul Gutău Mircia, candidat din partea Partidului Ecologist Român.

Astfel s-a constituit dosarul nr. 6307/288/2016, al Judecătoria Rm. Vâlcea.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri, sens în care a fost dispusă atașarea dosarului de candidatură depus la Judecătoria, precum și fișa de cazier judiciar a persoanei supuse procedurii validării.

Analizând înscrisurile atașate cauzei, instanța reține că în urma scrutinului desfășurat în data de 5.06.2016, în municipiul Rm. Vâlcea, jud. Vâlcea, Gutău Mircia, candidat la funcția de primar din partea Partidului Ecologist Român, a obținut cel mai mare număr de voturi, respectiv 16724 din numărul total de voturi valabil exprimate – 39949 - aspect care reiese din cuprinsul procesului verbal centralizator, astfel încât a fost declarat ales de către Biroul Electoral de Circumscripție în temeiul art. 101 alin. 2 din Legea 115/2015.

Potrivit art. 58 din Legea 215/2001, validarea alegerii primarului se face în termen de 20 de zile de la data desfășurării alegerilor, în camera de consiliu a judecătoria în a cărei rază

teritorială se află comuna sau orașul, de către un judecător desemnat de președintele judecătoriei, după îndeplinirea prevederilor art. 38 alin. (1) și (1[^]1) din Legea nr. 334/2006, cu modificările și completările ulterioare. Invalidarea alegerii primarului se poate pronunța în cazurile prevăzute la art. 31 alin. (4).

Referitor la prima condiție, de natură extrinsecă, impusă din rațiuni de disciplină financiară a partidelor și candidaților independenți participanți la alegeri, instanța reține că aceasta este îndeplinită, Partidul Ecologist Român, competitor electoral din partea căruia a candidat persoana a cărei validare se solicită, depunând în termenul legal, mai exact la data de 21.06.2016, în condițiile art. 47 alin. 2 din Legea 334/2006, raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor la Autoritatea Electorală Permanentă, astfel cum reiese din adresa nr. 1324/22.06.2016, a Autorității Electorale Permanente - Filiala Sud-Vest Oltenia.

Din acest punct se impune analiza celorlalte condiții extrase din coroborarea dispozițiilor art. 58 și ale art. 31 alin. 4 din Legea 215/2001. Astfel, ele reies din interpretarea per a contrario a acestei din urmă dispoziții legale care prevede că se va propune invalidarea alegerii unui consilier numai în cazul în care se constată încălcarea condițiilor de eligibilitate sau dacă alegerea consilierului s-a făcut prin fraudă electorală, constatată în condițiile Legii privind alegerea autorităților administrației publice locale.

Evident, ca efect al relaționării normei de trimitere de la art. 58 alin. 2 din Legea 215/2001, cazurile în care poate fi dispusă invalidarea alegerii consilierului local sau județean de către comisia de validare sunt aceleași pentru care judecătoria poate dispune invalidarea alegerii primarului.

Așadar, condițiile de validare sunt: îndeplinirea condițiilor de eligibilitate și inexistența fraudei dovedite în sensul legii speciale.

Condițiile de eligibilitate sunt, însă, prevăzute anume în legea specială privind alegerea autorităților administrației publice locale sau în alte acte normative cu putere de lege aplicabile situațiilor specifice, iar nu în Legea 215/2001, care reprezintă sediul materiei validării.

Prealabil, se pune problema posibilității analizării condițiilor de eligibilitate din legea alegerilor locale în procedura de față, a validării alegerilor.

Astfel, potrivit art. 52 alin. 1 din Legea 115/2015, biroul electoral de circumscripție examinează respectarea condițiilor legale pentru ca o persoană să poată candida, respectarea condițiilor de fond și de formă ale listelor de candidați, precum și ale listei susținătorilor. Candidaturile care îndeplinesc condițiile legale sunt înregistrate. Candidaturile care nu îndeplinesc condițiile legale de fond și de formă se resping de către biroul electoral de circumscripție.

Așadar, verificarea condițiilor de eligibilitate se realizează și la momentul primirii candidaturilor, de către biroul de circumscripție.

Cu toate acestea, birourile electorale de circumscripție sunt organe administrative, fără atribuții jurisdicționale, compuse din reprezentanți ai partidelor politice și, de regulă, un magistrat. Hotărârile acestor birouri nu pot avea autoritate de lucru judecat, acest efect putându-l avea doar hotărârile judecătorești pronunțate, logic, de instanțele de judecată.

De altfel, trimiterea expresă a art. 31 alin 4 din Legea 215/2001 la cazul de invalidare constând în „neîndeplinirea condițiilor de eligibilitate” nu doar că permite, ci obligă instanța investită în cadrul procedurii de validare să procedeze ea însăși la analiza îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege în acest sens.

Această concluzie este subliniată și în urma raționamentului ad absurdum: dacă un birou electoral de circumscripție ia o hotărâre de acceptare a candidaturii – iată, nu de validare a sa - prin votul reprezentanților partidelor politice și minorităților naționale care, în orice configurație, sunt majoritari, s-ar ajunge la investirea unui ales care nu ar îndeplini în mod manifest condițiile legale, reglementate în mod imperativ, dacă instanța de validare ar fi împiedicată să le analizeze ea însăși, cu consecința încălcării art. 1 alin. 5 din Constituția României, în componenta referitoare la supremația Constituției și la respectarea legilor.

Numai dacă hotărârea biroului electoral de circumscripție municipală, de acceptare a candidaturii persoanei aflate în procedura validării, ar fi fost atacată la instanță pentru

neîndeplinirea vreunei condiții de eligibilitate, atunci puterea de lucru judecat a hotărârii definitive a instanței judecătorești s-ar fi opus unei noi analize, cu ocazia validării, a acelorași condiții ca cele analizate în acea eventuală procedura judiciară, contencioasă. Examinându-se, însă, sistemul electronic de evidență a activității Judecătoriei Rm. Vâlcea, singura competentă să soluționeze contestațiile electorale pentru circumscripția reprezentată de Biroul electoral petiționar, se constată că nici un competitor politic nu a formulat o atare contestație, îndeplinirea condițiilor de eligibilitate nefiind dedusă judecării în acest mod, iar instanța nu poate specula cu privire la motivația unei atari atitudini, întrucât ceea ce este relevant prin prisma analizării condițiilor de eligibilitate în procedura de față este doar lipsa unei statuări anterioare din partea vreunei instanțe de judecată.

Concluzionând sub acest aspect prealabil, instanța de validare nu are un rol pur decorativ, iar procedura de validare necesită o analiză atentă a condițiilor de eligibilitate, independent de deciziile luate la nivelul birourilor electorale de circumscripție, atât timp cât hotărârile acestor entități de natură pur administrativă nu au fost contestate, astfel încât nicio altă instanță nu a avut ocazia să le analizeze.

Această chestiune prealabilă fiind lămurită, revenind la conținutul condițiilor de eligibilitate, instanța constată că potrivit art. 6 alin. 2 din Legea 115/2015, nu pot fi aleși:

a) cetățenii care fac parte din categoriile prevăzute la art. 40 alin. (3) din Constituția României, republicată;

b) persoanele care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), precum și *persoanele cărora li s-a interzis, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice.*

Relevantă în cauză o are situația reglementată la art. 6 alin. 2 lit. b teza a doua, anterior menționată întrucât, din fișa de cazier a persoanei a cărei validare se solicită, atașată din oficiu dosarului cauzei, rezultă că aceasta este cunoscut cu antecedente penale, *fiind vorba despre un infractor condamnat de două ori pentru fapte de corupție:*

- Prin decizia penală nr. 273/27.01.2010 a fost condamnat la pedeapsa închisorii de trei ani și șase luni pentru săvârșirea, în calitate de primar al municipiului Râmnicu Vâlcea, a infracțiunii de luare de mită prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 254 din Codul penal anterior. Din analiza conținutului deciziei menționate, accesibilă pe site-ul instanței supreme, reiese că aceluiași infractor i-a mai fost aplicată și pedeapsa complementară a interdicției drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și c Cod penal anterior, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei,
- Prin decizia penală nr. 797/12.06.2014 a Curții de apel Craiova a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 2 ani și șase luni pentru săvârșirea în calitate de primar al mun. Rm. Vâlcea a infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000 rap. la art. 248 ind. 1 și 248 din Codul penal anterior. Din analiza conținutului hotărârii în portalul EMAP accesibil instanței, reiese că i s-a aplicat și pedeapsa complementară a interdicției drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal anterior, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Pornind de la aceste date, în continuarea verificărilor specifice condiției de eligibilitate incidente, instanța constată că pedepsele complementare menționate au fost contopite în temeiul art. 35 din Codul penal anterior. Astfel, Judecătoria Drobeta Turnu Severin, prin încheierea penală nr. 1945/2014 (definitivă prin încheierea penală nr. 753/2014, a Tribunalului Mehedinți), accesibilă în același portal, a contopit pedepsele complementare astfel aplicate – cea de la art. 64 alin. 1 lit. c Cod penal anterior numai în partea comună, respectiv dreptul a de a fi primar – și a constatat că executarea lor începe la data de 24.03.2013, dată la care pedeapsa principală rezultantă în urma contopirii efectuate prin Decizia penală nr. 797/12.06.2014 sus menționată a fost considerată ca executată. Prin urmare, executarea pedepselor complementare contopite a fost epuizată la data de 24.03.2015, anterior, așadar, perioadei de referință din cauză.

Cu toate acestea, însă, instanța, procedând la o analiză atentă a conținutului condiției de eligibilitate incidente, constată că din cuprinsul său enunțat la art. 6 alin. 2 lit. b din Legea

115/2015, lipsește sintagma „*pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă sau prin lege.*”

Astfel, legea interzice alegerea persoanelor „cărora li s-a interzis, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice.”

Această împrejurare determină instanța, singura în măsură să interpreteze legea la cauza dedusă judecătii, să analizeze mai amplu reglementările incidente și să constate că legiuitorul a prevăzut aceasta sintagmă în alte situații.

De exemplu, reglementând interdicția de a alege, legiuitorul a stabilit, prin art. 6 alin. 1 lit. b din aceeași Lege, nr. 115/2015, incidentă în cauză, că nu pot alege „persoanele cărora li s-a interzis exercitarea dreptului de a alege, *pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă.*”

Extinzând analiza, instanța constată că și în alte domenii reglementarea este diferită, cuprinzând sintagma menționată. Astfel, prin Legea 208/2015, privind alegerea Senatului și Camerei Deputaților, mai exact prin art. 4 din acest act normativ, s-a stabilit că nu pot alege dar nici nu pot fi aleși în aceste funcții persoanele cărora li s-a interzis, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea dreptului de a alege, respectiv de a fi ales, „*pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă sau prin lege.*”

Așadar, în cazul alegerii primarilor și a consilierilor locali și județeni, legea nu a limitat interdicția de a fi ales în aceste funcții doar pe durata stabilită prin lege sau hotărâre judecătorească a interdicției exercitării dreptului de a fi ales.

Din acest punct trebuie stabilit dacă diferența de reglementare poate avea consecințe diferite.

Pe de-o parte, este adevărat că reglementările recente, chiar din legi ori din alte acte normative, sunt deficitare, punând interpretul în situații dificile. Tot la fel de adevărat este că există reglementări tautologice, sintagme care reiau dispoziții reglementate în alte moduri ori care le dublează pe altele.

Pe de altă parte, însă, interpretul trebuie să manifeste prudență maximă în a cataloga o dispoziție legală drept tautologică în procedura examinării cazului pe care îl instrumentează. Cu referire directă la instanțele de judecată, ele nu pot stabili, cu ocazia actului de justiție, că legea are scăpări, că este lacunară ori că este pleonastică decât în condițiile în care acest lucru este evident și în nici un caz dincolo de reglementările legii dacă ele pot căpăta un sens propriu în urma aplicării regulilor de interpretare specifice sistemului de drept român.

Această concluzie se reține din perspectiva principiului respectării legii supreme: potrivit art. 1 alin. 4 din Constituția României, statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale. A invalida normele puterii legiuitoare, a refuza aplicarea lor, a ignora limitele întinderii lor ori a le califica drept inaplicabile cu ocazia „spunerii dreptului” ar însemna încălcarea principiului separației puterilor în stat și transformarea instanței în legiuitor pozitiv, depășindu-se astfel limitele puterii judecătorești, ceea ce nu poate fi admis.

De aceea se impune, în analiza domeniului de aplicare a excepției cuprinse în art. 6 alin. 2 lit. b din Legea 115/2015, astfel cum el este reglementat, recursul la unele reguli de interpretare decurgând din Constituție, lege și principii de drept.

Din această perspectivă, instanța reamintește că o normă se interpretează în sensul de a produce un efect, iar nu în sensul de a produce niciunul. Această regulă decurge din dispoziția constituțională anterior amintită, cuprinsă în art. 1 alin. 5 din Legea supremă în componenta vizând obligația fundamentală a respectării legilor, o reglementare creând, modificând sau stingând raporturi juridice, neputând sub nicio formă să nu aibă nicio consecință. De altfel, această regulă de interpretare este fundamentală, apărut încă din vremea dreptului roman („*actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*”).

Așadar, o sintagmă prevăzută de lege în anumite situații și neprevăzută în altele va fi interpretată în sensul că acolo unde este prevăzută trebuie să producă un efect, iar nu să nu producă niciunul.

În cauză, sintagma care lipsește din reglementarea incidentă este, așadar „*pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă.*”

Dacă legea a dorit să o prevadă în alte situații înseamnă, așadar, că a avut ca rațiune determinarea unui efect, anume exact acela care se extrage clar din cuprinsul ei, limitând interdicția la o durată anume.

Regula de interpretare sus menționată trebuie combinată și cu alte două reguli de interpretare fundamentale: „*excepția este de strictă interpretare*” (*exceptio est strictissimae interpretationis*) și, în modalitatea *per a contrario*, „*unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să o facă*” (*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*).

Or, dacă legea a distins, prin alăturarea unui interval de timp anume prin intermediul unei norme de excepție, care este de strictă interpretare numai situației prevăzute, înseamnă că și interpretul trebuie să distingă corespunzător reglementării ei în analiza altei excepții și să nu extindă aplicabilitatea, în cea de-a doua situație, tot de excepție, a intervalului de timp specific celei dintâi.

Așadar, concluzia care se desprinde este că legea a limitat, în cazul alegerii în funcțiile publice de primar, consilier local sau județean, exercitarea dreptului de a fi ales *doar la nivelul existenței unei hotărâri prin care s-a aplicat interdicția dreptului de a fi ales*, fără limita tradusă în termenul stabilit prin hotărâre judecătorească, de acțiune a interdicției astfel dispuse, opțiunea sa în cazul alegerii deputaților, senatorilor prin prisma interdicției fiind dublu condiționată, de data aceasta, pe de-o parte la inexistența unei hotărâri definitive de interzicere a drepturilor, iar pe de altă parte la intervalul de timp anume stabilit chiar în cuprinsul hotărârii sau în lege.

Cu toate acestea, instanța apreciază că dispoziția legală incidentă în cauză nu pune probleme de neconstituționalitate (putându-se discuta mai degrabă în cazul celei comparate), astfel încât excepția de neconstituționalitate, singurul remediu legal care permite înlăturarea legii de la aplicare, nu ar putea fi invocată, în plus neputându-se critica lipsa unei mențiuni dintr-un articol de lege, ci o mențiune existentă, iar ea figurează doar în legea comparată, ea însăși, ca atare, neavând legătură cu cauza în sensul art. 29 alin. 1 din Legea 47/1992.

De altfel, așa cum a arătat și instanța constituțională în jurisprudența sa, legiuitorul este liber să stabilească, prin lege, condiții diferite pentru accesul persoanelor în funcții publice diferite, iar funcția de ales local nu este identică cu cea de deputat sau senator pentru a se putea invoca vreo discriminare decurgând din prisma tratamentului diferențiat (de altfel și modul de alegere este diferit, la fel ca și condițiile prealabile – de exemplu liste de susținători).

Din acest punct se pune întrebarea vizând, totuși, durata pe care poate funcționa interdicția menționată în legea incidentă, pentru că limitările aduse unor drepturi nu pot fi decât temporare. Existența unei hotărâri judecătorești definitive prin care s-au interzis la un moment dat drepturile atrage, *de lege lata*, interdicția de a fi ales, însă nu o poate face în mod definitiv și perpetuu.

Trebuie subliniat că hotărârea definitivă prin care s-a dispus interdicția exercitării dreptului de a fi ales în sensul Legii 115/2015 nu poate fi decât de natură penală, de lege lata neexistând o altă procedură prin care să se dispună o atare interdicție (situația incompatibilităților prevăzute de Legile speciale 176/2010 și 161/2003 vizând doar dreptul de a ocupa o funcție publică, jurisprudența constantă până în acest punct distingând între dreptul de fi ales și interdicția de a ocupa funcția publică), iar dintre cele penale exclusiv hotărârile de condamnare și doar pentru anumite fapte grave, printre care și cele de corupție, iar nu pentru orice fapte minore pot avea astfel de consecințe văzute ca pedepse complementare.

Or, tot legea penală reglementează remediul prin care interdicțiile, incapacitățile și toate celelalte restricții decurgând din condamnare pot fi înlăturate și o face în mod accesibil și previzibil. Este vorba despre *instituția reabilitării*. Potrivit art. 169 alin. 1 din Codul penal, reabilitarea face să înceteze decăderile și interdicțiile, precum și incapacitățile care rezultă din condamnare.

Unui infractor condamnat, chiar și pentru infracțiuni de corupție și chiar dacă acestea au fost săvârșite în funcția în exercițiul căreia se solicită validarea, i se pot înlătura decăderile, incapacitățile și restricțiile decurgând dintr-o hotărâre de condamnare doar dacă demonstrează o

anumită perioadă de timp, anume prevăzută de lege, că s-a îndreptat și că este posibilă reintegrarea socială deplină a acestuia și numai dacă o instanță penală constată aceste aspecte.

O hotărâre de condamnare –deși existentă pe plan juridic și material – devine „inexistentă” pe planul interdicțiilor și decăderilor decurgând din condamnare, inclusiv în înțelesul art. 6 alin. 2 lit. b din Legea 115/2015, doar prin efectul reabilitării.

Iată, așadar, că interdicția stabilită de lege incidentă în cauză nu este definitivă ci dimpotrivă, temporară și condiționată printre altele de comportamentul condamnatului, prin jocul remediilor existente și pe deplin accesibile în legislația română și nu pune probleme, în opinia instanței, de constituționalitate nici din această perspectivă și, astfel, nici de ambiguitate, fiind voința suverană a legiuitorului de a reglementa în sensul pe care îl consideră oportun.

O altă situație care trebuie avută în vedere, care se poate traduce în critică a concluziei desprinse în urma interpretării conținutului condiției de la art. 6 alin. 2 lit. b teza a doua din Legea 115/2015, vizează aparența prelungirii interdicției dreptului de a fi ales dincolo de termenul stabilit prin actul judiciar, de activitate a acestei interdicții ca pedeapsă complementară.

În această ordine de idei, instanța reamintește că legea condiționează explicit posibilitatea ocupării unor funcții publice sau chiar private într-o varietate de domenii de lipsa unor consecințe ale condamnării, chiar dacă, prin ipoteză, durata interdicției ocupării unei funcții aplicate ca pedeapsă complementară a expirat. Astfel, de exemplu, nu poate fi gestionar - o funcție mult mai puțin importantă decât aceea de primar- persoana care a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 4 din Legea 22/1969, nu poate fi funcționar public persoana cunoscută cu antecedente penale dintre cele enumerate la art. 54 lit. h din Legea 188/1999 chiar dacă pedeapsa complementară a fost executată, nu poate fi magistrat persoana cunoscută cu orice fel de antecedente penale, iar exemplele pot continua.

Altfel spus, *a pari*, dacă unui magistrat, polițist ori funcționar public li s-a interzis, ca pedeapsă complementară exercițiul dreptului de a ocupa funcția de magistrat, polițist sau funcționar public, el nu o poate ocupa funcțiile respective nici după executarea acestei pedepse complementare pentru că legea specială vede condamnarea ca pe o situație de nedemnită și numai reabilitarea poate șterge această interdicție decurgând din situația de inadecvare în care s-ar regăsi.

Și dreptul de a ocupa funcția de ales local poate fi, astfel, limitat, restricția fiind în deplinătatea așteptărilor publice de respectare a legilor și de sancționare a infracțiunilor, cu atât mai mult a celor de corupție. Iar aceste interdicții pot fi înlăturate tot prin efectul reabilitării. Așadar, și această temere trebuie înlăturată.

Deci legea nu privește, în cazurile comparate, interdicția accesului ca o prelungire dincolo de termen a pedepsei complementare. Persoana care a executat pedeapsa complementară poate ocupa orice fel de funcție dorește, afară de cele condiționate de lipsa unei anume antecedente. Ea limitează, așadar, accesul ca efect al unei *nedemnități decurgând din faptul și natura condamnării și interdicției, iar nu ca efect al prelungirii pedepsei complementare*.

Condiționarea accesului la funcția de ales local de intervenția reabilitării - chiar dacă, potrivit legii actuale, de natură implicită dar dincolo de orice dubiu - nu este nouă în legislația română.

Potrivit art. 5 alin. 2 lit. c din Legea 70/1991 a alegerilor locale, în forma în vigoare până în 1996, deci sub imperiul actualei Constituții, nu puteau candida la funcția de primar, consilier local ori județean cei condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă pentru *abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, pentru alte infracțiuni intenționate, dacă nu au fost reabilitați*.

Așadar, prin reglementarea edictată și aplicabilă cauzei de față, legiuitorul a revenit la o normalitate în consonanță cu reglementările internaționale pe care le-a ratificat chiar ulterior și în acord cu care trebuie să se realizeze interpretările actelor interne – cu relevanță în cauză cele din domeniul lupei împotriva corupției.

Din această perspectivă, cu referire exactă la natura infracțiunii pentru care persoana supusă validării a fost condamnată și nereabilitată, se impune a fi amintit că prin Legea

365/2004, România a ratificat Convenția ONU împotriva corupției, adoptată la New York în anul 2003.

În acest mod, printre alele, Statele părți Convenției, „preocupate de gravitatea problemelor pe care le pune corupția și de amenințarea pe care aceasta o constituie pentru stabilitatea și siguranța societăților, subminând instituțiile și valorile democratice, valorile etice și justiția și compromițând dezvoltarea durabilă și statul de drept”, au stabilit obligații de implementare a măsurilor de combatere a acestui flagel –desemnat în România drept amenințare la siguranța națională, iar prin art. 34 i se dă dreptul fiecărui stat să ia orice fel de măsuri corective, precum cea de față.

Obligații de combatere a fenomenului corupției au fost asumate de Statul Român prin alte convenții ratificate din care pot fi enumerate, doar cu titlu exemplificativ: Convenția penală privind corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, ratificată prin Legea 22/2002 ori Convenția civilă asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999, ratificată prin Legea 167/2002.

Toate aceste obligații internaționale ale României care, deși ar trebui să prevaleze pentru că au ca scop respectarea drepturilor fundamentale ale omului, încălcate în mod grav prin flagelul corupției, ar fi lipsite de eficiență dacă statul român, care a definit, așadar, corupția drept amenințare la adresa însăși a siguranței naționale - siguranța națională fiind corolarul exercitării tuturor celorlalte drepturi și libertăți fundamentale - ar permite ocuparea funcțiilor sale publice de către corupți dovediți și nereabilitați ori de către cei care au săvârșit infracțiuni, prin ipoteză grave, pentru care s-a aplicat și pedeapsa interdicției dreptului de a fi ales.

Ar fi fost extrem de greu de explicat, prin prisma respectării acestor obligații asumate la nivel statal, lipsa unei astfel de reglementări, chiar și pe cale implicită dar dincolo de orice îndoială, așa cum a făcut-o prin art. 6 alin. 2 lit. b din Legea 115/2015, o interdicție de ocupare a aceluiași funcții publice de către persoane care, situate în acele funcții și folosindu-se de calitatea astfel dobândită, au săvârșit acte de corupție în mod repetat și le-a fost interzis dreptul de a fi ales, încălcându-se jurământul de respectare a legii rostit la investitură și care nu ar trebui să aibă o valoare pur formală în conștiința fiecăruia.

Ar fi fost extrem de greu de acceptat tot din aceeași perspectivă, și ca persoanele condamnate pentru fapte de corupție (și nereabilitate) să nu poată ocupa o funcție publică de execuție prin efectul art. 54 lit. h din Legea 188/1999, dar să poată ocupa funcții publice de nivel înalt, supraordonate celor dintâi, restricțiile edictate în acest mod putând fi lipsite de credibilitate publică, iar cine ar putea mai mult iată, nu ar putea mai puțin, în contradicție cu un vechi principiu de drept (*qui potest majus, potest et minus*).

Așadar, folosind inclusiv regula de interpretare prin raportare la convențiile internaționale la care România este parte, cu referire directă la natura faptelor pentru care s-au dispus condamnările persoanei supuse validării în procedura de față, interdicției relevante i se subliniază sensul reținut decurgând din modul în care a fost reglementată. Că opțiunea pentru legea folosită anterior ca element de comparație față de unele situații apropiate este alta, instanța repetă că se poate traduce într-o problemă de neconstituționalitate a acelei legi și care, depășind prezentul cadru procesual, nu va fi dezvoltată.

Concluzionând, așadar, instanța nu poate considera că legea a dorit, de fapt, limitarea interdicției doar pe durata stabilită prin hotărârea de condamnare și în ipoteza dreptului de a fi ales primar reglementată de art. 6 alin. 2 lit. b din Legea 115/2015, atât timp cât ea însăși nu o face și mai ales în condițiile în care o face explicit în alte situații reglementate de norme active, cu alte ocazii.

Conținutul acestei dispoziții a legii, care reglementează o situație de excepție și obligativitatea respectării sale determină, în mod cert, reținerea concluziei că, în cazul de față, condiția de eligibilitate constă în inexistența unei hotărâri definitive de condamnare, prin care să fie interzisă exercitarea dreptului de a fi ales, fără alte adăugiri menționate de lege doar în alte situații care, fiind de excepție, nu pot fi adăugate prin analogie.

În concret, din fișa de cazier a persoanei a cărei validare se solicită, rezultă că nu există doar o hotărâre definitivă de acest tip, ci chiar două, menționate supra.

Nu există nicio dovadă că infractorul astfel condamnat ar fi fost reabilitat din aceste condamnări. De altfel, având în vedere ultima condamnare, nici nu ar fi putut fi reabilitat având în vedere faptul că ultima condamnare a fost dispusă în anul 2014, iar termenul de reabilitare *judecătorească, iar nu de drept*, stabilit de lege în cazul de față este de 4 ani și se calculează de la data ultimei condamnări, potrivit art. 166 alin. 1 lit. a din Codul penal.

În consecință, față de cele ce preced, interdicția prevăzută de art. 6 alin. 2 lit. b teza ultimă este activă, astfel încât în cauză nu este îndeplinită condiția de eligibilitate constând în inexistența unei hotărâri definitive prin care s-a aplicat interdicția exercitării dreptului de a fi ales.

Așa fiind, în temeiul art. 58 alin. 2 rap. la art. 31 alin. 4 din Legea 215/2001 cu referire la art. 6 alin. 2 lit. b teza ultimă, soluția care se impune în cauză este cea a invalidării.

Astfel, instanța urmează a dispune invalidarea alegerii domnului GUTĂU MIRCIA, candidat din partea Partidului Ecologist Român la alegerile locale din 5.06.2016, în funcția de primar al municipiului Râmnicu Vâlcea, pentru neîndeplinirea condiției de eligibilitate constând în inexistența unei hotărâri definitive prin care s-a aplicat interdicția exercitării dreptului de a fi ales.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Invalidează alegerea domnului GUTĂU MIRCIA, candidat din partea Partidului Ecologist Român la alegerile locale din 5.06.2016, în funcția de primar al municipiului Râmnicu Vâlcea, pentru neîndeplinirea condiției de eligibilitate constând în inexistența unei hotărâri definitive prin care s-a aplicat interdicția exercitării dreptului de a fi ales.

Cu drept de apel pentru orice persoană interesată în termen de 30 de zile de la data la care a luat la cunoștință de prezenta încheiere, dar nu mai târziu de un an de la data pronunțării sale, iar pentru Biroul electoral petiționar și persoana a cărei validare s-a cerut, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Rm. Vâlcea.

Pronunțată în ședință publică azi, 22 iunie 2016.

Președinte,
Bogdan Mateescu

Grefier,
Carmen Nițoi

Red/Tehnored/ B.M./C.N/ 4 ex./24.06.2016

1 ex. comunicat Instituției Prefectului - Județul Vâlcea, potrivit art. 59 din Legea 215/2001

1 ex. comunicat BECC .....,

1 ex. comunicat candidatului, astăzi,